ఘటన

(హాస్య కథ)

సోమంచి రామం

"ప్రోఫ్!"-అన్న కేకతో పడక్కుర్చీలో కూర్చుని పేపరు చదువుతున్న జడ్జి జగన్నాథంగారు (రిటైర్డు) ఒక్కసారి లేచి ఎడంచేతో పేపరు పుచ్చుకుని, కుడి చేత్తో కళ్ళజోడు సవరించుకొంటూ వీధి గుమ్మం దగ్గరకొచ్చారు. పోస్టుమాను ప్రకారం ఓ సెల్యూటు పారేసి నాలు ఉత్తరాలు జగన్నాథంగారి చేతిలో పెట్టి సైకిల్ స్టాండు తీసి తన Duty కి వెళ్ళిపోయాడు....ఉత్తరాలు పుచ్చుకుని లోపలి కొచ్చిన జగన్నాథంగారు హాల్లోకి వెళ్ళి ఊగుటుయ్యాలమీద కూర్చున్నారు. ఆ కూర్చోవడం తనమీద అమాంతం ఒక్క క్షణం పడేసరికి అది కుయ్యోమంటూ కీచు మనే శబ్దంతో అటూ యిటూ కదులాడింది .... పక్కనే పేపరు పడేసి ఒక్కొక్క ఉత్తరమే పరిశీలిస్తు జగన్నాథంగారి కళ్ళు ఒక్కసారి ఖంగారు పడ్డాయి. చీకట్లో నడిచే వాడి కళ్ళమీద అమాంతం లారీ లైట్లు పడ్డట్టు— ఆ ఉత్తరంలో మొదటి అక్షరాలు చూడగానే జగన్నాథంగారి కళ్ళు అప్రయత్నంగ కలవరపడ్డాయి....తమాయించుకుని కళ్ళు నలుపుకున్నారు .... తాను పొరబడ్డారో, ఏమోనని యడ్రసు చూచారు....కవరుమీద యడ్రసు తనదే! పోస్టుమాను పొరపాటు పడలేదు....మరయితే యెవరి పొరపాటు కవరు—యడ్రసు తనదేగాని—కవరులో ఉత్తరం.

"ఏమోయ్!.... ఒక్కసారి యిలా వస్తావా? ... అంటూ వంటింట్లోకి చూస్తూ ఓ పొలికేక పెట్టారు జడ్జి జగన్నాథం గారు!

సమాధానం లేదు.... చిరాకెత్తింది!....

"ఏమోయ్....ఏం చేస్తున్నావ్ లోపల? నిన్నే పిలిచేది!"

"పిలిచారా!....అంటూ లోపల్నుంచే సమాధానంగా తిరుగు ప్రశ్న పంపింది ఆ ఇల్లాలు - జగన్నాథంగారి ధర్మపత్ని జగదాంబ నామాంకితురాలు!—

"హమ్మయ్య! వినపడింది కదా!.... నిన్నే రమ్మంటున్నాను" అన్నారు ఆయన!

"అయితే కాస్త యీ మజ్జిగ అన్నమేనా తిననిస్తారా?...." అంటూ గబగబ ఆ నాల్గుముద్దలు తినేసింది ఆవిడ!

ఈ లోగా జగన్నాథంగారు ఊయల దిగిపోయారు. తక్కిన ఉత్తరాలు అక్కడే పారేశారు .... ఆ ఒక్క ఉత్తరం నాలుసార్లు చదివారు....అయిదోసారి చదువుతూ కాలుకాలిన పిల్లిలా పచార్లు చేస్తున్నారు చిరాగ్గా, పరాగ్గా!

"పిలిచారా!....అంటూ కడుక్కున్న చేయి చీర చెంగుతో తుడుచుకుంటూ వచ్చింది జగదాంబగారు ....

"ప్రియమైన సుశీలకు...." అంటూ ఉలిక్కిపడ్డారు జగన్నాథంగారు!

అంతలావు ఆడమనిషి - జగదాంబగారు అన్నేళ్ళనుంచి ఆయనతో కాపరం చేసినా ఆ రోజు ఆయన నోట్లోంచి ఆ మాటలు వినగానే అమాంతం కొయ్యబారి పోయింది ....

"నేనండీ!....జగదాంబను .... సుశీలను కాను...." అంది అర్థంగాక అయోమయంగా!—

"ఆఁ!....ఏమన్నావు! .... నిన్నేత న్నారోయ్! సుశీలని ...."

"మరిప్పుడు —"

"అదా! .... అదా—సంగతి చెప్దామనే పిలిచాను ...."

"ఏమిటండీ ?...."

ఏముంది ? .... నీ ముద్దులకొడుకు ప్రతాపం...."

"ఎవరు ? .... అబ్బాయా ? .... చంద్రమా ? .... ఏంచేశా డేమిటండీ?"

"ఏం చేశాడా ? ....ప్రేమలేఖ రాశాడోయ్ ప్రేమలేఖ ...."

"ఛా- అదేం మాటలండీ! .... మీకు ప్రేమలేఖ రాయటమేమిటండీ!....అంది అర్థంకాక అమాయకంగా అయిల్లాలు!...."

జడ్జి జగన్నాధంగార్కి కోపమూ వచ్చింది .... ఆవిడ అమాయకత్వానికి నవ్వూ వచ్చింది.

"ఓ! భార్యామణీ ! .... నువ్వన్నట్టుగానే ప్రేమలేఖ నాకేవచ్చింది."

"అయితే నేనన్నది నిజమే నన్నమాట .... అయినా పిడికిదేంబుద్ధి ?"

"పొంతం వినవోయ్!....ప్రేమలేఖ రాసింది ఒకరికి .... పంపింది నాకు .... తెల్సిందా?...."

"ఏమిటీ?....రాసింది ఒకరికా ? .... అయితే ఆ ప్రేమలేఖ యిద్దరికన్నమాట ! .... అయితే రెండో వారెవరండీ ?...."

"అబ్బబ్బ ! .... నీతో చావుగా వుందోయ్ అన్నీ విశమర్చి చెప్పాలి.... ఇలా అయితే యెలా! కాస్త అంది స్తే సొంతం అరంచేసుకొనేటుండాలి ! .... మేం కాలేజీ చదివే రోజుల్లో వెంకటేశ్వర్రావని ఓ యాక్టరుండేవాడులే - అతను ఏనాడు వోసము పట్టి చదివేవాడు గాదు .... ఏమయ్యా వెంకటేశ్వర్రావు యిలా అయితే యెలా' అని మా పద్మరాజుగారు అంటె "మీ కెందుకు గురువుగారూ-మీరు మొదలందివ్వండి .... నే కొట్టుకుపోతాను...." అనేవాడు-అలా ఉండాలి మనిషంటే-"

"ఇంతకీ ఆ ప్రేమలేఖ—"

"ఆఁ ! అన్నట్టు .... ప్రేమలేఖ కదూ!....నీ సుపుత్రుడు ఎవరో మరి ఆ సుందరాంగి....సుశీలట ఆ అమ్మాయి పేర ప్రేమలేఖ వ్రాసి-"

"ఛా .... ఛా! .... మీరు పొరబడుతున్నారేమోనండి ! అది మనవాడు రాసింది కాదేమో! ....సరిగా చూడండి."

"ఏమోయ్-నేనింకా నక్షసులోనే ఉన్నాననుకుంటున్నావా? ఏం? పూర్తిగా విను...."

"చెప్పండి !"

"ప్రేమలేఖ రాసి....రాసి"

"అబ్బబ్బ ! చెప్పండి ! ఎన్నిసార్లు అంటారు రాసి రాసి అని నాకు కొం టాటున ఏమన్నా ఒక్కటే రాశాడేమో — మీరు యిప్పటికి పదిసార్లు రాసినట్టు-"

"ఏమన్నావు? నేను ప్రేమలేఖ రాశానంటున్నావా ?" ఇదిగో మనోళ్ళకొంక తిరుగుడు పదకలేదు. విన్నాం చూశాం. ప్రేమించాలనుకొన్నాము. ప్రేమించాము పెళ్ళి...."

"ఒబ్బద్బ! అయిపోయిన పని గొడవెందుకండీ ! అబ్బాయి"

"అదే-మనవాడు ఆ సుశీలకు ఉత్తరంరాసి నాకు పోస్టుచేశాడు."

"అయ్యో తెలివితక్కువ సన్నాసి ! అదేం పనిరా నాయనా" అనుకుంటూ నదరు జగదాంబగారు ఆశ్చర్యంగా !

"నీ సుపుత్రుడు కదూ మరి! ఎక్కడికి పోతుంది పోలిక ?

"మరే! - అక్కడికి మీ పోలికలు రావటు !"

"మన పోలికలా స్తే యిలా జరగదే !"

"అసలు ఇంత చిన్నతనంలోనే ఈ ప్రేమా, గీమా యివన్నీ మీ బుద్ధులే! మీ పోలికే వచ్చింది. అయినా ఏదో సినిమాలోలా అసలు యిది మనవాడు రాసింది కాదేమో!" అంది ఆవిడ కొంతకుని సమరిస్తూ !

"అంతేలే! మన బుజ్జిగాడి ప్రతాపం నీకింకా తెలీదు. పిడక్కడ చదివేది ప్రేమపాఠాలు- ప్రణయగ్రంథాలు"

"ఏమో బాబూ! నాకేం తెలియదు." అంటూ యింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

తన అర్డరు లేనిదే యింట్లోకి వెళ్ళిపోయిన యిల్లాలిమీద జగన్నాధంగార్కి చెప్పలేనంత కోపంవచ్చింది. అసలు మాటకొస్తే తన అర్డరులేనిదే యింట్లో గాని, బయటగాని-ఏ పనీ జరగటానికి అయన అయిడియా కోర్టులో తన [illegible] మెంటు అరచుకోనం తొందరపడి [illegible] రాగా, అకస్మాత్తుగా ఎదురుచూపులు-[illegible] జాతర - యాత్రలో - [illegible] మొక్కున్నారేమో-తనతో నటుమని పాతిక [illegible] మూడైన్ని సంవత్సరాల కాపురం చేసిం[illegible]

గ్రామ్సు : TEXMOTOR ★ ఫోన్ : 3347

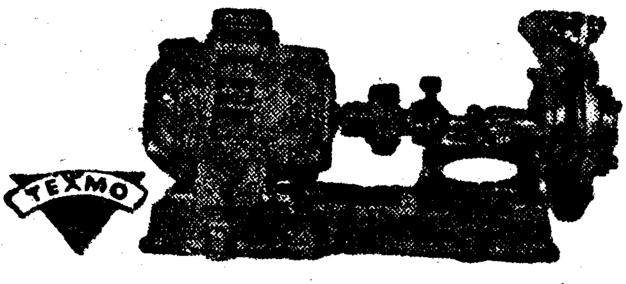

టెక్స్మో మోటార్లు & పంపులు

ఒక సంవత్సరం గ్యారంటీ

టెక్స్మో యాండ్ కో

[illegible] ★ [illegible] : విజయవాడ - 1

లేదో-యెంత తన అర్ధాంగి అయితే మాత్రం-తన హృదయంలోంచి పుట్టిన ప్రేమ దోచుకున్నదనే ధీమాతో యిలా ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోతుందా! — జగన్నాథంగారికి అమాంతం కోపం వచ్చేసింది. టిక్కెట్టు లభించని కాంగ్రెసు మాజీమంత్రి కొచ్చినంత కోపం దాంతో ఆయనగారికి ఆవేశం కలిగింది. అలవాటు ప్రకారం "ఆర్డరు" "ఆర్డరు" అన్నారు. జగదాంబగారికి యీ మాటలు వినపడలేదో - వినపడ్డా యిది కోర్టుకాదు గదానే ధీమాయో తెలియదుగాని-ఆవిడమాత్రం వెనక్కి తిరిగి చూడలేదు. భార్యామణి పలొకించనుకుంటూ మళ్ళీ ఒక్కసారి ఉత్తరంలోని సారాంశము చూస్తున్నారు జగన్నాథంగారు. జడ్జిమెంటు చదవబోయేముందు మనస్సులో చదువుకునే ఫైనల్ రీడింగులా! "ఏ వాడు చంద్రం "హా! అప్పుడే పరాయివాడై పోయాడన్నమాట. ఆడపిల్ల అంటే ఎంత ఆకర్షణీయమైందయి పోయింది. అయస్కాంతంలా వీళ్ళ్ని ఆకర్షించేసి తన వాళ్ళగా చేసేసుకొన్న ఆ అమ్మాయెవరో కని పెంచి పెద్దచేసిన తల్లి తండ్రులంతు ఒక్కసారన్నా యిలా మీ ప్రియమైన కొడుకని రాశాడా, అబ్బే! ప్రేమ మహిమ మళ్ళీ గుర్తువచ్చి తలెత్తి చూశారు జగన్నాథంగారు. జగదాంబ గారికోసం, ఆవిడ దర్శనమంతాలేదు.

"జగదాంబా," హుంకరించారు జగన్నాథంగారు.

ఈ ముప్పైఏళ్ళ కాపరంలో మా ఆయన తన భార్యను పేరుపెట్టి యిలా పిలవడం యిది ఏ రెండోసారో మూడో సారో-అంతే ఎప్పుడూ "ఏమోయ్," అనో-"ఇదిగో-వినే"అనో,"జగమ్మా" అనో గమ్మత్తుగ పిలిచేవారు. అప్పుడప్పుడు మరో ప్రేమ యెక్కువయినపుడు మాత్రం ముద్దుగా "జగూ" అని దగ్గరకొచ్చేవారు. "అబ్బబ్బ" "జగూ" ఏమిటండి, మంచినీళ్ళ జగులాగ అని ఆవిడ చిరుకోపంతో తనకు దూరంగా వెళ్ళి విడిపించేదీ తనమాత్రం ఊరుకునేవారా.

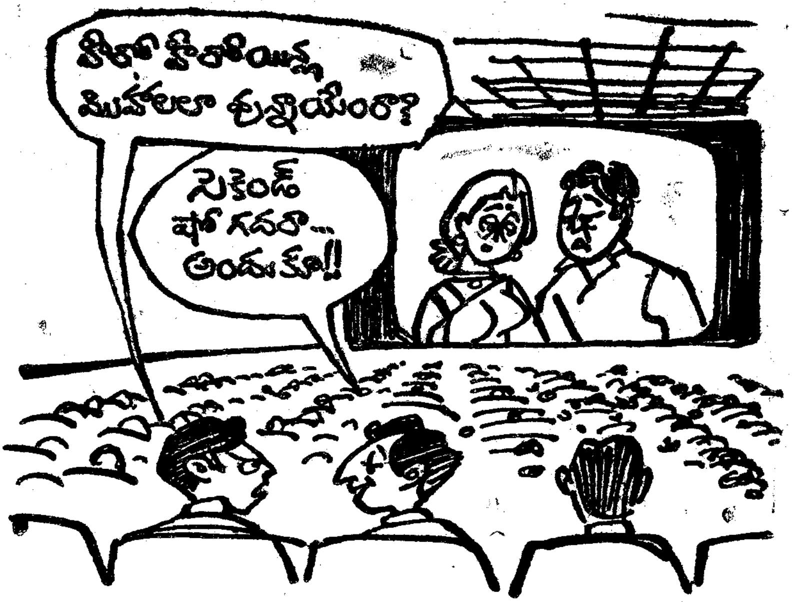

"నువ్వు మంచినీళ్ళ జగువికాదు జగా, మత్తెక్కించి పైమరపించే మధువునిండిన జగువి" అంటూ లాలనగా దగ్గరకు తీసి కొనేవారు ఎప్పుడో ఏడెనిమిదేళ్ళ క్రితం గాబోలు తనకొడుకు ఏకైక పుత్రుడు చంద్రం తనకు తెలియకుండ సిగరెట్టు కాలిస్తే (తనకు తెలిసేలా కాలిస్తే అంతకోపం వచ్చి ఉండేదికాదు. అసలు తన దృష్టిలో సిగరెట్ కాల్చడం ఓ ఆటి కనే దర్జాగా, హుందాగా సిగర్ నోట్లో పెట్టి గాల్లోకి పొగలు వదలాలి. అదేనా అప్పుడప్పుడే అంతేకాని అది అలవాటవ కూడదు. ఆ అలవాటుకి బానిస కాకూడదు. అసలామాటకొస్తే తన దృష్టిలో Have any habit-but never become a slave for it అని) వాడితల్లి అంటే తనవైపు చూసి చూడనట్టే ఊరుకుని-తనకు చెప్పాల్సింది పోయి వాడ్ని 'కేకలేయబోతే-'ఏదో చిన్న తనంలెండి' అని సమర్ధించబోయింది. అదిగో అప్పుడు యింత కోపంగానూ "జగదాంబ" అని హుంకరించారు జగన్నాథంగారు ఇలాగే ఇంకోసందర్భంలో కూడ జరిగింది. ఈసారి హుంకరింపుకి జగదాంబగారు హడలిపోతూ గంగాళంతో గుమ్మం అడ్డం తగిలి జారి పడబోయింది. అదే సమయానికి గుమ్మం దగ్గరకొచ్చిన జగన్నాథంగారు ఆవిడ్ని పట్టుకున్నారు. సిగ్గుతో సిగ్గుపడుతూ ఆ యాభైయేళ్ళ బాల ఆయన బాహుబంధాలో ఇరుక్కుపోయింది. జగన్నాథంగారికోపం చప్పున చల్లారిపోయింది. మంత్రుల వాగ్దానాల్లా-"అబ్బ వదిలి చచ్చేనండి! హడలగొట్టేశారు .... ఉండండి ఎవరన్నా చూస్తారు" అంటూ మెల్లగా ఆయన చేతులు విడిపించుకుంది.

జగన్నాథంగారి లోపలి జగన్నాథం పైకొచ్చాడు

"నేను యిప్పుడే బయలుదేరి అర్జంటుగా అబ్బాయి దగ్గర వెళ్ళాలి ...." అన్నాడు.

"ఇంత అర్జంటుగా యెందుకండీ" అంది జగదాంబగారు.

"అలాంటి యెదురుప్రశ్నలు వెయ్యరాదని వెయ్యకూడదని నీకు యెన్నిసార్లు చెప్పాను?....చెప్పు!" అని గద్దించారు.

"ఏమోనాకేం గుర్తుండి! నేను లెక్కపెట్టానా ఏమిటి!" అంది జగదాంబగారి అమాయకత్వం!

"నువ్వు లెక్కపెట్టకపోతే నేను

గుర్తుంటున్నాము. చెప్తా విను! .... 1948 లో యిలాగే ఓ దొంగ 'ఎన్ని సార్లు పట్టుబడ్డావురా' అంటే 'నాకేం గుర్తు దొరా? నేను లెక్కెట్టానా' అన్నాడు అప్పుడు నేను చెప్పాను .... నా రికార్డులాధారంగ అప్పటికే వాడు దొంగతనం శిక్షలు అనుభవించి ఆరు సార్లయిపోయింది ...."

"ఆ దొంగకేసుల గొడవ మనకెందు కండీ యిప్పుడు?"

"అవును! కరెక్టు? ఏ సంగతి చెప్పాను. మీకు యిలా యెదురువక్కలే యద్దని ఓ వందసార్లు చెప్తుంటాను."

"అయితే మీకు పూర్తిగా జ్ఞాపకం లేదన్నమాట పోనీలెండి! అసలు విషయము చెప్పండి!...."

"నేను యిప్పుడే బయలుదేరి అర్జంటుగ అబ్బాయి దగ్గరి కెళ్ళాలి."

"ఇందాకనే చెప్పారు కదండీ!- అయినా యిప్పుడు మీకు బస్సెక్కడుందండీ? సాయంత్రం 6 గం॥లకు లాస్టు బస్సుదాక-"

"అవునోయ్! నే మాట మర్చిపోయాను. పోనీ ఓ పనిచేస్తే-"

"ఏమిటది?"

"ఏం లేదులే, లాస్టు బస్సుకే వెళతాను ...."

"చీకటిపడి ఆ లాస్టు బస్సుకు వెళ్ళక పోతే ఏమండీ? ఈ బస్సు డ్రైవర్లను నమ్మలేకుండా ఉన్నాము యీ రోజుల్లో ఈ జవాబు తగుదలకి ప్రభుత్వం వీళ్ళ కేమన్నా పైశిక్ష లిస్తావంటోందో ఏమో?"

"అంత మరీ పిరికిగుండె అయితే యెలాగోయ్! ధైర్యంగ ఉండాలి."

"ఏమయినా ఈ రాత్రికి రాత్రివెళ్ళి మీరేం చేస్తారు? నా మాటవిని రేపు పొద్దున్న వెళ్ళచ్చులెండి. ఈ ఒక్కసారికి నా మాట వినండి."

"ఎప్పటి కప్పుడు ఈ ఒక్కసారికే అంటావు. నీతో మా చెడ్డ పేచీగా వుంది. సరే, నీ పాయింటు బాగానే వుంది. రాత్రికెళ్ళి ఏం చేస్తాను రేపు వెళ్ళి ఏం చెయ్యాలో వాడ్ని ఆలోచించుకుంటాను ఈ రాత్రి."

"ఏం చేయడమేమిటండీ. ఏదన్నా అపాయం చేసారా ఏమిటి కొంపతీసి కుర్రసన్నాసి, మీరంటేనే వాడికి భయం. ఏదో చిన్నతనం ...."

"చిన్నతనం, కుర్రతనం, ఈ మాటలు తీసేయ్. వాడు ఈ జగన్నాథం చెప్పు చేతల్లోంచి దాటిపోతున్నాడే .... దాటిపోతున్నాడు లేకపోతే చెట్టంత తండ్రి, తల్లి యిక్కడుంటే మనతోటి చెప్పా పెట్టకుండా అమాంతం ఆ అమ్మాయి నెవర్నో ప్రేమించేసి-ఆవిడ ప్రేమలేఖ రాస్తాడా?"

ఏమండోయ్! నాకో అనుమానం కలుగుతోందండోయ్!"

"ఏమిటది?...."

"ఒకవేళ ఈ ఉత్తరం మీకు తెలియచేయాలనే వ్రాశాడేమో?"

"ఏమంటున్నావ్! తన ప్రేమ వ్యవహారం నాకు తెలియ చేస్తున్నాడంటావా? అంటే ఆ అమ్మాయికి వ్రాసిన ప్రేమలేఖ- కాపీ ఒకటి నాకూ పంపాడంటావా?...."

"అబ్బె- అది కాదండీ!.... అసలు ఆ ఉత్తరం యిలా యివ్వండి!—నేను చూస్తాను .... మనవాడు రాసింది అవునో కాదో!—" అంటూ ఆవిడ జగన్నాథం గారి చేతులో ఉత్తరం లాక్కుని పరీక్షగ చూసింది.

"ఇది మనవాడి రాతలాగే ఉందండీ!— అంది నీరసంగ జగదాంబ గారు.

"ఇప్పటికి నీకు నమ్మకం కలిగిందన్నమాట!.... నామీద నమ్మకం లేవలెగా!.... ఆ మాత్రం రైటింగు పోల్చుకో లేననుకున్నావా?—

"పోన్లెండి!.... అయిందేదో అయిపోయింది.... వాడ్నేమీ హడావిడి చెయ్యకండి!.... ఒక్కగాని ఒక్క నలుసు!! అంటూ గొంతు నార్చేసింది....కళ్ళల్లో గ్లిసరిన్ చుక్కలు పడ్డట్లుగా అయిపోయింది.

"అబ్బబ్బ!—ఆరంభించావు. గంగా ప్రవాహం. నువ్విలా మొదలెడితే నేను మరీ దిగాలుపడి పోతాను. ఏం చెయ్యను లేనివాడి!—" అన్నాడు జగన్నాథం గారు కొంచెం తగ్గుస్థాయిలో.

[ఇంతలో జగన్నాథం లోపలి జగన్నాథం లేచాడు. ఆడదానికి ఏడుపు చూసి జావకారి పోయే నువ్వా ఒక మగాడివేనా?.... నీ కొడుకు - నీ చెప్పు చేతల్లో ఉండాల్సిన కొడుకు - నీ పాద పూజ చేయాల్సిన కొడుకు - నీ ఆర్డరు ప్రకారం నడుచుకోవల్సిన కొడుకు-నిన్ను కాదని- నీ లక్ష్యం లేనట్లు- నీకు తెలియకుండ యిలా ప్రేమాయణంలో పడి- తనదోవ తాను చూసుకుంటుంటే-ఒక్క ఆడది- తన్నకల్లే కానియ్యి- కంటతడి పెట్టిందని చెప్పి కరిగిపోయి - వాడ్ని

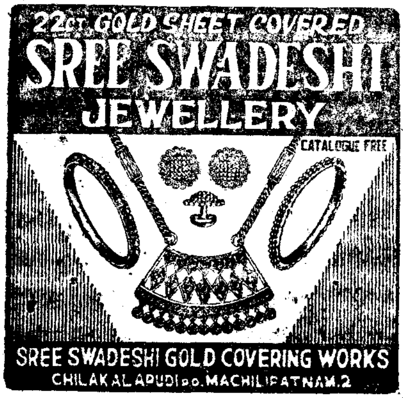

ఫోన్ : 4250

స్టాకిస్టు :

కుప్పుమంచి
సీతారామయ్య
బ్రదర్స్,
(కురుపాం మార్కెట్టు)
మెయిన్‌రోడ్డు,
విశాఖపట్నం - 1

ఉండలించకుండా వారి మార్గం మళ్ళించి ఆ మార్గంలోకి త్రిప్పి నీమాట ప్రకారం నీ ఇష్టప్రకారం ప్రేమించమనే పెళ్ళి చేసుకోమని చెప్పలేవూ- లే..... తండ్రి గా నీ ధర్మం, దర్పం, అధికారం: అతి శౌర్యం – చూపించు రిటైరయి పోతే మాత్రం – నీ ఆర్డరు ప్రకారం నడుచు కునేట్లు చేసుకో- అంటూ మేలుకొల్పా డు జగన్నాధం గార్ని లోపలి జగన్నా థం]

"హు..... నీలెదు....వాడి సంగతి అదో యిదో తేల్చేయాల్సిందే ఎవర్ని అడిగి యీ ప్రేమలేఖ వ్రాశాడో- ఎవర్ని అడిగి ఆ అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాడో- అందాక యెందుకు..... నీకు....

ఎంతో ఎక్కువగా ప్రేమించిన నీకు ఎన్నడైనా ఒక్క ప్రేమలేఖైనా వ్రాశా వా.... చెప్పు...."

"అబ్బ.... పోండి ఇప్పుడా గొడవ లెందుకు....అయినా మీకు పెళ్ళికి ముందు మంచే ప్రేమించారా ఏ మన్నా నా...."

"కరెక్టు- అలా అడిగావు బాగుంది. పెళ్ళి కానిదే ఎవర్నీ ప్రేమించకూడదు. ఎందుకని...."

"ఏమో- నాకేం తెలుసండీ....ఆ ప్రేమగోల.

"ఎందుకంటె- తీరా ఆ ప్రేమించిన వాళ్ళతో పెళ్ళి కుదరకపోతే పిచ్చోళ్ళయి పోతారు—అందుకని—"

"మనవాడు ఆ అమ్మాయిని నిజంగా ప్రేమించా డంటారా—"

"అరే ఆ విషయమే రేపు తేల్చే స్తాను.... యిది నిజమైన ప్రేమో-నీ మోహంలాంటి ప్రేమో- సరే- నువ్వుపోయి పడుకో:" అంటూ ఆర్డరేసి ఆవిణ్ని పంపేశారు.... లేకపోతే తొందరపడి చెప్పకుండా మళ్ళా వెళ్ళిపోతుందేమో నని:"

"ఒరేయ్.... చంద్రం.... నీకెంత ధైర్యం రా.... కన్నతల్లి ఇక్కడ ఉన్నారని – వాళ్ళ అనుమతి తీసికోవా లనే – జ్ఞానం లేకుండ – ప్రేమ వ్యవ హారాల్లో పడతావా.... జాగ్రత.... నేనె వర్నో తెలుసా.... జడ్జీ జగన్నాధాన్ని నీతండ్రిని మాత్రమేకాదు – రిటైరయి పోయామనుకుంటున్నావేమో .... జాగ్రత్త నా జడ్జి మెంటుకు తిరుగులేదు ఇంత వరకు...."

ఇలా కేకలేస్తే యెలా ఉంటుంది- అని తనలో తాను అనుకుంటూ రిహార్సలు వేసి కొంటున్నారు జగన్నాధంగారు ఆ రాత్రి 10 గంటలకు జగదాంబగారు నిద్రాదేవి దగ్గర కెళ్ళగా చూసి—

"అమ్మో....వాడ్నేం కేకలెయకండి కుర్రవన్నాడి- అసలే మీరంటె భయం ...." అన్న జగదాంబ గారి సానునయ పలుకులు గుర్తుకొచ్చాయి ఇంతలో....

"అవును. – ముందే ఇలా కేకలేస్తే కుర్రాడు బెదిరిపోవచ్చును. అతి ఏదన్నా అఘాయిత్యం తలపెట్టవచ్చును.... – ఈ పద్ధతి బాగాలెదు ఇంకో పద్ధతి చూడాలి." అనుకుంటూ పచార్లు చేయసాగాడు జగన్నాధంగారు పడకగదిలో.

"నాయనా....చంద్రం. నువ్వు చేసిన పనేమన్నా బాగుందిరా...., ఆ అమ్మా యెవరో – ఏమిటో తెలుసుకోకుండ అంత అర్జంటుగ ప్రేమించేసి ప్రేమలేఖ వ్రాసే యటం – [illegible]... ఇలా నయాన్న అడిగితే కుర్రాడు దారికొస్తాడు అనుకు న్నాడు జగన్నాధం – [ఇంతలో జగ న్నాధం లోపలి జగన్నాధం పళ్ళు లేవాడు "పిచ్చివాడా.... నీ కాలం పిల్లలనుకుం టున్నావా. యీకాలం పిల్లలు.... నువ్వు ఇలా మెల్లమెల్లిగా నాయనా, నాయనా అంటూ బుజ్జగిస్తే నెత్తికెక్కుతారు అప్పుడేమంటాడో తెలుసా.... నీకేం తెలుసు నాన్నా- ఆ అమ్మాయి, నేను ఎంత గాఢంగా ప్రేమించుకున్నామో – మా మనసులు- కాంగ్రెసు వాళ్ళ మంత్రి పదవులకు అతుక్కుపోయినట్టు అతు క్కుపోయాయి – మా శరీరాలు ఏకము కావడానికి ఎప్పుడా ఎప్పుడాని ఎదురు చూస్తున్నాయి. మా ప్రేమ – కంట్రోలు తీసేసిన పంచదారలా చప్పగా ఉప్పగా ఉండదు బ్లాక్‌లో దొరికే సిమెంటులా గట్టిపడిపోయింది ఇక మా ఇద్దరిని – సారీ- మా మనసుల్ని, హృదయాల్ని ఆత్మలను – అంతగా వస్తే అంతరాత్మ లను వేరుచేయడం మీవల్లకాదు–పాతకాలపు మీ పెద్దల తరంకూడ కాదు–అని ఢంకా బజాయించి చెప్పేస్తాడు తెలుసా-" అంటూ హెచ్చరించాడు జగన్నాధంగారి లోపలి జగన్నాధం]

"అవును – అంతే.... ఈ కాలపు కుర్రాళ్ళను నమ్మకూడదు. వాడు కొడు కైనా సరే – అల్లుడైనాసరే.... స్నేహి తుడైనా సరే- వాళ్ళకు తెలిసిందల్లా ముందు ప్రేమ- తర్వాత సాగితే పెళ్ళి యీ పద్ధతి యెన్ని అనర్థాలకైనా దారి తీస్తుంది.... యిలా జరక్కూడదు .... ముందు పెళ్ళి ఆతర్వాత ప్రేమ-అందుకే రేపే వాడ్ని యింటికి లాక్కొచ్చి- పెళ్ళి చేసేస్తాను...." అనుకున్నాడు జగన్నాధం గారు ...

[సరయితే పిల్లను ఎక్కడ చూశారు అంటూ అడిగాడు లోపలి జగన్నాధం.]

"ఆ సమయానికి ఎవరుంటే వాళ్ళనే యిచ్చి చేసేస్తాను...ఇది నా ఆర్డరు...." అనుకుంటూ ఆవులించారు జగన్నాధం గారు నిద్రాసూచకంగా— (సశేషం)

హరిదాసు : ఏమిరా శిష్యా, యివాళ్ళ పల్లెం కలక్షను చాలా పూర్.

శిష్యుడు : కొన్నికొన్ని సత్యాలు విడమరిచి చెప్పకూడదండి. 'ఆపవేకి, నాడి సామ్యూ తేలిగ్గా విడిపోతారు' అని అంటారా, తీరా నేను పళ్లెంపట్టు కుని తిరిగే సమయానికి ! అసలే ఈకాలపు భక్తులు చిసింద్రీలు !